

РЕШЕНИЕ

№ 5503

гр. София, 14.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 12.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **9914** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.
Г. Д. А. обжалва Заповед № ДК-19-С-397/26.07.2012 г. на началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол” – С. при РДНСК – Югозападен район.
Ответникът отрича основателността на оспорването.

От фактическа страна.

На 07.06.2012 г. длъжностни лица от РДНСК и администрацията на район „В.” - Столична община са извършили проверка на строеж „Пристройка към жилищна сграда”, находящ се в УПИ XVI-139, кв. 7, м. „Н.” О. и съседни жилищни територии” по плана на [населено място]. В хода на проверката е констатирано, че строежът, чийто възложител е оспорващия, представлява едноетажна пристройка към съществуваща жилищна сграда, напълно завършена, захранена е с ел. енергия и вода и се ползва за живеене, без да е въведена в експлоатация по предвидения законов ред в нарушение на чл. 178, ал. 1 от ЗУТ. Строежът е квалифициран като V категория според чл. 137 от ЗУТ и Наредба № 1 от 30.07.2003 г. на МРРБ за номенклатурата на видовете строежи. За проверката е съставен Констативен акт № С10-1681-1/07.06.2012 г., обявен лично на А.. Административният орган, възприемайки констатациите в акта, е издал оспорената заповед, предмет на която е наредената забрана на ползването на строежа, както и прекъсване на захранването и преустановяване доставянето на ел. енергия и вода.

От правна страна.

Жалбата е допустима, но неоснователна.

1. а. Чл. 178, ал. 1 от ЗУТ забранява ползването на строежи или на части от тях преди да са въведени в експлоатация от компетентния по чл. 177 от закона орган. Нарушаването на цитираната разпоредба поражда правомощието на началника на ДНСК или на упълномощено от него лице с мотивирана заповед да забрани ползването на строежа. Материално-правните предпоставки, които обуславят издаването на административен акт по чл. 178, ал. 5 от ЗУТ (в редакцията на текста към датата на заповедта и преди допълнението ѝ – ДВ, бр. 82 от 2012 г.), се свеждат до установяването на ползването на строеж (който не е от категорията на предвидените в чл. 178, ал. 2 строежи, които не подлежат на въвеждане в експлоатация), както и на факта на невъвеждането му в експлоатация по реда на чл. 177 от ЗУТ.

б. Оспорената заповед съответства на материалния закон. Обектът попада в дефиницията за строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Извън предмета на спора е факта на ползването на жилищната сграда. Дължимостта на въвеждането на строежа в експлоатация произтича от неговата категория (по арг. от чл. 178, ал. 2 от ЗУТ), а определянето ѝ съответства на чл. 137, ал. 1, т. 5, б. „в” от ЗУТ. При липсата и на данни за изпълнение на задължението за въвеждане на строежа в експлоатация е осъществен фактическият състав на правомощието по чл. 178, ал. 5 от ЗУТ (в приложимата редакция на разпоредбата).

2. Неотносими към законосъобразността на заповедта са доводите в жалбата, свързани с изграждането на пристройката през 1995 г. съобразно разрешение за строеж и обстоятелството, че тя представлява единственият вход към жилището. Законните строежи също подлежат на въвеждане в експлоатация, а затрудняването на достъпа до жилищната сграда с наредената забрана не е между предпоставките, обуславящи правомерността ѝ. Същият извод е важен и относно съображенията, свързани със здравословното състояние на оспорващия, които, макар и разбираеми за съдебния състав, са извън подлежащите на изследване факти в това производство. Без правно значение е подаването на заявление от 11.06.2012 г. за издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация – законосъобразността на заповедта се преценява към момента на издаването ѝ (чл. 142, ал. 1 от АПК), към който удостоверение не е било издадено. От друга страна, забраната е временна мярка и нейното действие би отпаднало автоматично след издаването на акт, разрешаващ ползването на строежа.

3. При извършената на основание чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка съдът не констатира други основания за незаконосъобразност на обжалваната заповед.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д. А. срещу Заповед № ДК-19-С-397/26.07.2012 г. на началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол” – С. при РДНСК – Югозападен район.

Решението не подлежи на оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: